

ת"פ 17766/12/20 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד אחמד מחאגנה-בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 17766-12-20 מדינת ישראל נ' מחאגנה(עציר)
תיק חיצוני: 880785/2020

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל-פמ"ד
ע"י ב"כ - עו"ד ערן צרויה
אחמד מחאגנה-בעצמו
ע"י ב"כ - עו"ד אכרם חסונה

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של ניסיון סחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית וכל צד טען לעונש באופן "חופשי".

כתב אישום

3. בין הנאשם לבין מוחמד אגבאריה (להלן: "מוחמד") וקטין בשם מ' ג' (להלן: "אחרים") קיימת הכרות מוקדמת. מוחמד הוא הבעלים של רכב מאזדה (להלן: "הרכב").

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך לפני ה-24.11.2020, סיכם הנאשם עם אחר כי ימכור לו נשק בסכום של כ-6,000 ₪. במסגרת הסיכום, באותו מועד בשעות הערב, נסעו הנאשם והאחרים מאום אל פחם לרהט, לצורך מכירת הנשק. השלושה נסעו ברכב בו נהג מוחמד כשהנאשם ישב מקדימה לצידו של מוחמד, והקטין ישב מאחורי הנאשם.

עם כניסתו לרכב, החביא הנאשם נשק מסוג תת מקלע "קרל גוסטב", אשר בתוכו מחסנית ריקה (להלן: "הנשק"), מתחת למושב בסמוך לרגלי הקטין, וזאת במטרה למוכרו כפי שסוכם עם האחר. בעקבות פעילות משטרתית, עוד בטרם הגיעו הנאשם והאחרים לרהט, נעצרו השלושה בכביש 40 בסמוך לצומת פורה, ובמהלך חיפוש נמצא הנשק.

תסקיר

4. בשל גילו של הנאשם ועמדת המאשימה קיימת בעניינו חובת תסקיר של שירות מבחן.
עמוד 1

מהתסקיר עלה כי הנאשם כבן 19, רווק, סיים 12 שנות לימוד, החל לעזור בפרנסת המשפחה בגיל 17 בעבודות מזדמנות במקביל ללימודיו, בן לזוג הורים פרודים מזה כשנה וחצי, אמו עובדת בעבודות ניקיון מזדמנות.

הנאשם הודה בביצוע העבירה, הביע חרטה ולקח אחריות על ביצוע העבירה. מסר כי נסע יחד עם חברו (הנאשם הנוסף בתיק) למכור נשק לקונה אותו הכיר ברהט במטרה להרוויח כסף בדרך מהירה וקלה. הנאשם הביע חשש מהשלכות ההליך הפלילי על עתידו והוסיף כי לא ידע לאיזו מטרה ביקש הקונה לרכוש את הנשק, כי לא הכיר בחומרת העבירה וההשלכות האפשריות ממכירת נשק וכי מעולם לא היה מעורב באירוע אלימות או נכח בסביבת כלי נשק בעבר. שירות המבחן הוסיף כי על אף שנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה הוא נמנע למסור מידע על שותפיו או על הדרך בה השיג את הנשק.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע שאיפה לניהול אורח חיים תקין ועושה מאמצים בשנים האחרונות לעבוד ולפרנס את משפחתו. מאידך שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולות וכישורים דלים, רמת בשלות נמוכה, כי הוא מתנהל בקלות דעת וללא מחשבה על ההשלכות הנובעות ממעשיו, כי הוא נוקט עמדות מקלות בנוגע לביצוע העבירה, כי הוא נעדר נכונות לקחת חלק בטיפול, כי הוא נוקט בגישה מצמצמת המסתירה את התנהלותו וחבירתו לחברה שולית מה שעלול להעמיק קשריו עם חברה זו בהעדר גורמים מכווינים. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות.

נוכח גישתו המצמצמת של הנאשם, מאפייני אישיותו וכוחותיו הדלים נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

5. **המאשימה טענה** בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-7 שנות מאסר. המאשימה עתרה לעונש של 4 שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס. המאשימה עתרה לכך שלא ינוכו ימי מעצר מתקופת המאסר שתיגזר על הנאשם בהם היה במקביל אסיר בגין עבירות תעבורה שעבר. המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה הגבוהה בהם, לפוטנציאל הסיכון הגלום בהפצת נשק בלתי חוקי העלול להגיע לידיים עברייניות או עוינות, לסוג הנשק (תת מקלע ומחסנית) שנתפס, לתכנון שקדם לביצוע העבירה, לחלקו הדומיננטי והאקטיבי של הנאשם בביצוע העבירה, לתעוזה שבנסיעה עם נשק לא חוקי מצפון הארץ לדרומה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. המאשימה הוסיפה כי הנאשם לא השלים את ביצוע העבירה המושלמת אך בשל העובדה שהמטרה עצרה אותו לפני מכירת הנשק. המאשימה הפנתה לנפוצות עבירות הנשק ולעובדה כי מדובר בעבירות שהפכו למכת אזור ולמכת מדינה, לצורך בענישה מרתיעה למיגור התופעה ולמגמת ההחמרה העקבית בענישה בעבירות אלה. המאשימה התייחסה לעונשו של מוחמד שותפו של הנאשם בביצוע העבירה והבהירה כי מדובר בנסיבות שונות, שכן זה לא ידע בתחילת הנסיעה על קיומו של הנשק ונדע לו על כך רק במהלך הנסיעה דרומה. המאשימה ציינה כי לא הוגש ערעור על עונשו של מוחמד והוסיפה כי נגד הקטין כלל לא הוגש כתב אישום. המאשימה התייחסה בטיעוניה גם להמלצת שירות המבחן וצרפה פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

6. **ב"כ הנאשם טען** כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-20 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם עתר לעונש של 15 חודשי מאסר, שהוא העונש שהוטל על מוחמד. בנוסף עתר ב"כ הנאשם לכך שעונש המאסר שיוטל על הנאשם יחפוף את עונש המאסר שהוא מרצה בגין תיק תעבורה באופן מלא ולמצער באופן חלקי. ב"כ הנאשם סבר שנכון יהיה לאזן את עונש המאסר אותו הציע עם ענישה נלווית של מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מביצוע עבירה וקנס מתון (נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם).

ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן מלמדות כי רף החומרה של העבירה אינו גבוה. בעניין זה הפנה לכך שמדובר בנשק מאולתר ולא בנשק תקני של צה"ל, לכך שהמחסנית שנתפסה עם הנשק הייתה ריקה מתחמושת, לכך שמדובר בעבירת נשק אחת שנעברה ולא בריבוי מקרים, לכך שהתכנון שקדם לביצוע העבירה הוא אינהרנטי לאופי העבירה של סחר בנשק, ולכך שבסופו של יום לא נגרם נזק שכן הנשק נתפס ולא הגיע ליעדו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עבר את העבירה על רקע מצוקה נפשית וכלכלית, כי נכנע ללחצים אישיים של המשפחה והתפתה לבצע את העבירה.

ב"כ הנאשם הפנה להודאת הנאשם, לגילו הצעיר ולהשתייכותו לקבוצת ה"בגירים-צעירים", לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, לעובדה כי הוא מבין את הפסול ואת הנזק שיכול להיגרם ממעשיו, לעובדה כי מדובר במאסרו הראשון ולנזק שיגרם לו ולמשפחתו מעונש מאסר. ב"כ הנאשם הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ביחס לנסיבות חייו הקשות של הנאשם ולהתרשמות שירות המבחן ביחס למאפייניו האישיותיים לרבות לכישוריו הדלים ומידת הבשלות הנמוכה.

כאמור, ב"כ הנאשם ביקש להשוות את עונשו של הנאשם לזה שהוטל על מוחמד, תוך שהדגיש כי הלה לא לקח אחריות על מעשיו ובעניינו הוגש תסקיר שלילי של שירות המבחן. ב"כ הנאשם הוסיף כי אף שמוחמד הורשע בעבירה שונה יש להתייחס לעובדות כתב האישום בעניינו מהן ניתן ללמוד כי החל מנקודת זמן מסוימת זה היה מודע לכך שהנאשם בדרכו למכור נשק.

ב"כ הנאשם הוסיף כי במכלול הנסיבות אין מקום להחמיר בעניינו של הנאשם, גם לא לצורך הגשמת תכליות ציבוריות של הרתעה.

ב"כ הנאשם צרף פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

7. **הנאשם מסר** כי הבין את הטעות שעשה והביע את רצונו לשוב למשפחתו ולסייע להם.

דין

8. סבורני כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם צריך לנוע בין 18 ל-36 חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובענישה הנוהגת, כפי שאפרט להלן.

9. הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, על ביטחונו ועל הסדר הציבורי.

10. זמינותו של כלי נשק בידים של גורמים בלתי מורשים ומפוקחים מאפשרת ביתר קלות שימוש לא חוקי בנשק זה, בין אם לצורך הגשמת מטרות פליליות ובין אם לצורך הגשמת מטרות לאומניות-ביטחוניות. די בקליע אחד הנורה על אדם או על רכב נוסע כדי להוביל לפגיעה קטלנית ולמצער קשה, ונקל לשער את היקף הפגיעה בשלום הציבור, בבטחונו ובסדר הציבורי בהקשר זה. לא בכדי ניכרת בשנים האחרונות מגמה רציפה בפסיקה של החמרת הענישה בעבירות אלו. לענין זה ראו למשל ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (פורסם בנבו, 19.04.2014), פסקה 11:

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק- טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו".

כן ראו דברי כב' השופט מ' מזוז בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (פורסם בנבו, 5.11.2019):

"...המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת. ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא לא מבוטלת. הנאשם היה המוציא והמביא בביצוע העבירה. הוא סיכם עם רוכש הנשק על מכירת הנשק והוא זה ששינע את הנשק בנסיעה מצפון הארץ לדרומה על מנת להשלים את העסקה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נלמדת גם מסוג הנשק ואופיו הקטלני -תת מקלע ומחסנית.

מאידך גיסא נתתי דעתי לכך שהנשק נתפס ולא הועבר בסופו של יום לאחר, ומכאן שהחשש מפני שימוש בנשק זה שלא כדין ומפני פגיעה בציבור כתוצאה מכך הפך פחות ממשי. כן נתתי דעתי לכך שהמחסנית הייתה ריקה מכדורים.

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי משקל לנזק שצפוי היה להיגרם לו הנשק היה מגיע לידיים עברייניות או עוינות, לתכנון שקדם לביצוע העבירה לרבות הסיכום המוקדם עם רוכש הנשק והחבירה לאחרים לצורך שינוע הנשק מה שמעיד על הקשרים של הנאשם בתחום, לסוג הנשק (תת מקלע קרל גוסטב) ואופיו הקטלני, לחלקו הדומיננטי של הנאשם שהוא למעשה מחולל העבירה, לתעוזה בהובלת הנשק מצפון הארץ לדרומה, לעובדה כי הנאשם לא השלים את העבירה אך בשל העובדה שנתפס על-ידי המשטרה ולסיבה בעטיה עבר הנאשם את העבירה (בצע כסף).

לקולא נתתי כאמור משקל לעובדה כי בסופו של יום לא נגרם נזק שכן הנשק לא הגיע לידי ידדים עברייניות או עוינות. כן נתתי משקל לעובדה כי המחסנית הייתה ריקה.

13. ביחס לענישה הנוהגת קבע בית המשפט העליון כי יש לתת ביטוי עונשי הולם ומרתיע לעבירות הנשק ולתת משקל גבוה לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מפני ביצוע עבירות דומות. מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורת פסקי דין של בית משפט העליון מהשנים האחרונות. לעניין זה ראו למשל: ע"פ 971/19 **מדינת ישראל נ' מחמד געביס** (פורסם בנבו, 11.07.2019); ע"פ 1826/19 **סאמר אבו עסא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.03.2019); ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.12.2011) ע"פ 4450/11 **עספור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.2.2012); ע"פ 2044/11 **מדינת ישראל נ' בלוצר קובסקי**, (פורסם בנבו, 8.2.2012); ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.06.2013).

הפסיקה בעבירות הנשק הינה מגוונת ותלויה נסיבות ה"עושה" לרבות גילו, עברו הפלילי ונסיבותיו האישיות אך בעיקר בנסיבות ה"המעשה" לרבות סוג העבירות שנעברו בנשק, מספר העבירות, סוג הנשק והתחמושת, טיבם ואופיים, פוטנציאל הסיכון הנשקף מאלו, משך התקופה בה בוצעו העבירות, זהות הצדדים לעסקת הנשק (האם מדובר בגורם עוין או עברייני) ועוד.

בע"פ 7618/17 **אבו קטיפאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.3.2018) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של ניסיון סחר בנשק בצוותא ובנשיאת נשק והותיר על כנו עונש של 20 חודשי מאסר. במקרה זה הנאשם יצר קשר עם שוטר סמוי במספר הזדמנויות והציע למכור לו שני אקדחים. כשנפגשו אחיו הקטין של הנאשם הציג בפני השוטר את האקדח. בית המשפט העליון ציין כי מדובר ברף הנמוך של מתחם העונש המקובל.

בת"פ (מחוז-חי') 4676-01-20 **מדינת ישראל נ' פריד אסמאעיל** (פורסם בנבו, 17.1.2021) גזר בית המשפט על נאשם 1 שהורשע בעבירות של ניסיון לעסקה אחרת בנשק, ניסיון לסחר בנשק ובקשירת קשר לפשע עונש של 48 חודשי מאסר. נאשם 2 באותו תיק שהורשע בעבירה של ניסיון לעסקה אחרת בנשק ובקשירת קשר לפשע ונדון ל-20 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוז-מרכז) 13301-07-18 **מדינת ישראל נ' עוביידה בללו** (פורסם בנבו, 7.11.2019) קשר נאשם

1 עם נאשמים 3 ו-4 להעביר נשק מסוג תת מקלע מאולתר ומחסנית מהשטחים לישראל. נאשם 1 יחד עם נאשם אחר הסליקו את הנשק ברכבו של נאשם 1 והוא והנאשם האחר עשו דרכם לישראל ובמחסום הם נעצרו על ידי המשטרה. נאשמים 1, 3 ו-4 הורשעו בעבירות של ניסיון לסחר בנשק, נשיאת נשק בצוותא, קשירת קשר לפשע. בית המשפט גזר על נאשם 1 28 חודשי מאסר, על נאשם 3 22 חודשי מאסר, ועל נאשם 4 24 חודשי מאסר.

עייתי בפסיקה שצרפו הצדדים שאל חלקה אתיחס להלן. מטבע הדברים ובשל מנעד הענישה הרחב בעבירות הנשק צרף כל צד פסיקה המתאימה לעמדתו העונשית.

כך למשל **צרפה המאשימה** את ת"פ (מחוזי-ים) 1316-04-19 **מדינת ישראל נ' עמרו כבאגה** (פורסם בנבו, 3.3.2020) שם גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירות של ניסיון לסחר וסחר בכלי נשק מסוג "קרלו" ואקדח לסוכן משטרתי עונש של 45 חודשי מאסר. בענייננו הנאשם לא הורשע בעבירת סחר בנשק כפי שהיה במקרה זה.

בע"פ 4207/21 **עמאר בעראני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.7.2011) בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש ודחה את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של החזקת נשק, ניסיון לרכישת נשק, וניסיון לרכישת תחמושת והעמיד את עונשו על 36 חודשי מאסר חלף 28 חודשי מאסר. גם במקרה זה הורשע הנאשם במספר עבירות שהתייחסו למספר כלי נשק.

ב"כ הנאשם צרף מספר רב של פסקי דין. להלן אתיחס לחלקם.

בת"פ (מחוזי-חיפה) 47048-02-20 **מדינת ישראל נ' נסר אל דין** (פורסם בנבו, 1.2.2021) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירות של סחר בכדורים אותם אסף בשטחי אש ובמחסנית לנשק מסוג M-16 תמורת 1420 ₪, בניסיון לסחר בנשק ובעבירות של נשיאה הובלה והחזקה של נשק עונש של 16 חודשי מאסר. בשונה מענייננו, במקרה זה מדובר במספר עבירות הקשורות לתחמושת ולא לכלי נשק עצמו. כן ניתנה התייחסות למצב נפשי מורכב של הנאשם.

בת"פ (מחוזי-ים) 35608-04-18 **מדינת ישראל נ' יזן קורד** (פורסם בנבו, 4.10.2018) גזר בית המשפט על נאשם 2 (פהד רגבי) בעבירה של ניסיון לסחר בנשק מסוג M-16 עונש של 12 חודשי מאסר לאחר שהמאשימה הגבילה עצמה לעונש של 18 חודשי מאסר. בשונה מענייננו חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה שולי ביחס לשאר הנאשמים בתיק. הנאשם הציע ונפגש עם סוכן משטרתי לרכוש נשק אך הם נפרדו מבלי לסגור עסקה כאשר הנאשם לא אחז בנשק ממש.

בע"פ 2802/18 **איוב ג'ואמיס נ' מדינת ישראל** התקבל ערעורו של הנאשם וחלף 15 חודשי מאסר שהוטלו עליו בבית משפט מחוזי הוטל עליו עונש של 9 חודשי מאסר. אלא שנאשם זה הורשע בעבירת סיוע לסחר בנשק (שהתבטא בליווי אחר שהוביל הנשק) ובנוסף בית המשפט העליון מצא להתחשב בהמלצה שיקומית של שירות המבחן ובנסיבות אישיות חריגות.

בת"פ (מחוזי-חיפה) 4664-01-20 **מדינת ישראל נ' חליל אגבאריה** (פורסם בנבו, 22.7.2020) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בניסיון לסחר בנשק עונש של 16 חודשי מאסר. גם במקרה זה מדובר על רף נמוך של גזרת עבירות הנשק. הנאשם קשר עם אחר למכור עבורו כלי נשק מסוגים שונים אותם הוא יספק לנאשם. האחר שלח לו תמונות של כלי הנשק והנאשם העביר את התמונות לאחרים אך אף מכירה לא יצאה לפועל. בנוסף, במקרה זה הסכימו הצדדים על טווח ענישה שבין 14 חודשי מאסר ל-21 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 51306-12-18 **מדינת ישראל נ' אבו זיאד ואח'** (פורסם בנבו, 6.2.2020) גזר מותב זה על נאשם 2 שהורשע בעבירות של עסקה אחרת בנשק, שתי עבירות של הובלת נשק והובלת תחמושת תוך הסתייעות ברכב עונש של 15 חודשי מאסר. דא עקא, שהדבר נעשה לאחר שנמצא מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ותוך מתן הדעת להשפעת אחר על אותו נאשם בביצוע העבירות.

14. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע בענייננו, ובתוך מתחם העונש נתתי משקל להודאת הנאשם וללקיחת האחריות על-ידו על כל המשתמע מכך, לגילו הצעיר ולמאפייני אישיותו הדלים כמפורט בתסקיר שירות המבחן, לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, לנזק שיגרם לנאשם ולמשפחתו מעונש המאסר שיוטל עליו, לנסיבותיו האישיות-משפחתיות ולהתרשמות של שירות המבחן על אודות קיומו של סיכון להישנות ביצוע עבירות והעדר פניות לטיפול ולהעדר המלצה טיפולית.

נתתי גם משקל לשיקולי ההרתעה היפים בגזרה זו של עבירות, הן ביחס לציבור כולו והן ביחס לנאשם עצמו אשר כזכור נוקט בעמדות מקלות בנוגע לביצוע העבירה ונעדר נכונות לקחת חלק בטיפול.

אחידות הענישה

15. ב"כ הנאשם עתר כאמור להטיל על הנאשם עונש זהה לזה שהוטל על מוחמד עימו היה ברכב (15 חודשי מאסר ועונשים נלווים -ת"פ (מחוזי-ב"ש) 17747-12-20 **מדינת ישראל נ' מוחמד אגבאריה**).

בע"פ 9545/09 **אלדין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.2010) נקבע כי עקרון אחידות הענישה מתייחס לשוויון בין נאשמים שאופי העבירות והנסיבות האישיות שלהם דומים:

"עקרון חשוב - אך לא יחיד - שעלינו לקחת בחשבון הינו עקרון אחידות הענישה. עקרון זה נגזר מעקרון שיוויון הנאשמים בפני החוק, ומורה כי על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות והנסיבות האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים... משמעות הכלל היא שמקום בו מורשעים מספר נאשמים באותה פרשה, ומעשיהם דומים, אחריותם המשותפת תבוא בעיקרון לידי ביטוי בעונש דומה שיוטל עליהם (ע"פ 9937/01 חורב נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (6), 738, 752 (2004))"

עיון בעובדות כתב האישום שבהן הודה מוחמד ואשר על-פיהן נגזר דינו מלמד כי מעשיו שונים וקלים מאלה שיוחסו לנאשם בכתב האישום המתוקן בו הוא הודה. כאמור הנאשם בענייננו הוא מחולל העבירה, הוא זה

שתכנן, יצר קשר עם הרוכש, סיכם אתו את העסקה ושינע את הנשק לרוכש. לעומת זאת, חלקו של מוחמד היה פאסיבי והסתכם בנהיגה ברכב בו היה הנשק. בנוסף, מגזר הדין של מוחמד עלה כי המאשימה הסתפקה בהודאה חלקית של זה בעובדות כתב האישום שיוחסו לו ובכלל זאת בהודאה בכך שרק במהלך הנסיעה נודע לו שהנאשם מתכוון למכור נשק אותו הכניס לרכבו ללא ידיעתו (ראו עמ' 17 ש' 19-24 לגזר הדין לעניין ההסכמה העובדתית בעניין זה ופסקה 6 לעניין התחשבות בית המשפט ביחס לכך).

מעבר לאמור מוחמד הורשע בעבירה של הובלת נשק שלצדה עונש של 10 שנות מאסר בעוד שהעונש שלצד עבירת הסחר (ניסיון) בנשק בה הורשע הנאשם הוא 15 שנה. נוכח האמור, נראה כי לעקרון האחידות בענישה משקל מוגבל בעניינו וכי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מחמיר מזה שהוטל על מוחמד, וזאת בהינתן העובדה ששניהם צעירים, נעדרי עבר פלילי ונעדרי המלצה שיקומית של שירות המבחן. חרף האמור, ובשים לב לקרבה היחסית בין השניים, מצאתי לתת משקל בענישה גם לעונש שהוטל על מוחמד, שאלמלא כך העונש שהייתי מטיל על הנאשם היה חמור יותר.

16. לא מצאתי טעם של ממש שיצדיק את קבלת עתירת ב"כ הנאשם להורות על חפיפת עונש המאסר שיוטל על הנאשם במסגרת תיק זה עם עונש המאסר שהוטל עליו במסגרת תיק התעבורה, אף לא באופן חלקי. חפיפה זו תפגע בעקרון ההלימה הנדרש ביחס לכל אחת מן העבירות שעבר הנאשם ושבגינן נדון לעונש מאסר, ואף תפגע בשיקולי ההרתעה הנדרשים כאמור במקרה זה.

17. ביחס לרכיב הקנס אציין, כי כמצוות סעיף 40ח' לחוק העונשין נתתי משקל למצבו הכלכלי של הנאשם, לגילו הצעיר ולנסיבות החיים של משפחתו כמפורט בתסקיר. מאידך גיסא, נתתי משקל לכך שהעבירה נעברה מתוך כוונה להרוויח כסף ומכאן שיש מקום להשתת קנס ממשי.

18. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר הקשורים בתיק זה בלבד. לא ינוכו ימים בהם היה הנאשם עצור בתיק זה ובמקביל עצור או אסיר בתיק אחר. המאסר בתיק זה ירוצה במצטבר לעונש המאסר האחר אותו נושא כעת הנאשם.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרור הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.

ג. קנס בסך 4,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך חצי שנה מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ב, 09 דצמבר 2021, במעמד

הצדדים.